

- 3) Az ügyvédi szolgáltatásnyújtás szabadsága tényleges gyakorlásának elősegítéséről szóló, 1977. március 22-i 77/249/EKG tanácsi irányelv⁽¹⁾ 6. cikkét, amelyben előírja, hogy „Azokat az ügyvédeket, akik állami, vagy magánvállalkozás fizetett alkalmazottai, bármely tagállam kizárhatja a vállalkozás jogi eljárásban való képviselővel kapcsolatos tevékenység gyakorlásából, ha az abban az államban állandó jelleggel működő ügyvédek számára az ilyen tevékenység folytatása nem engedélyezett,” úgy kell-e értelmezni, hogy e rendelkezéssel ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint a 2003. november 25-i 339. sz. törvény 1. és 2. cikke, amelyek újra előírják az ügyvédi hivatás részmunkaidőben foglalkoztatott köztisztviselők általi gyakorlásának összeférhetetlenségét, és e személyektől — annak ellenére, hogy rendelkeznek az ügyvédi hivatás gyakorlásához szükséges jogosultsággal — megtagadják a hivatás gyakorlásának lehetőségét, és elrendelik, hogy az illetékes ügyvédi kamara tanácsa törölje e személyeket az ügyvédi névjegyzékből, kivéve, ha a köztisztviselő a munkaviszony megszüntetésének lehetőségét választja, amennyiben e nemzeti rendelkezést azon, munkaviszonyban álló ügyvédekre is alkalmazni kell, akik tevékenységüket a szolgáltatásnyújtás szabadságának alapján gyakorolják?
- 4) Az ügyvédi hivatásnak a képesítés megszerzése országától eltérő tagállamokban történő folyamatos gyakorlásának elősegítéséről szóló, 1998. február 16-i 98/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 8. cikkét, amely előírja, hogy „A fogadó tagállamban a saját tagállama szakmai címével bejegyzett ügyvéd alkalmazott ügyvédként folytathat gyakorlatot egy másik ügyvéd, ügyvédi társulás vagy ügyvédi iroda, illetve köz- vagy magánvállalkozás alkalmazásában, olyan mértékben, amennyiben ezt a fogadó tagállam az abban az államban használt szakmai címmel bejegyzett ügyvédek számára engedélyezi,” úgy kell-e értelmezni, hogy ezt nem kell alkalmazni a részmunkaidőben foglalkoztatott, közalkalmazásban álló ügyvédre?
- 5) A bizalomvédelem és a szerzett jogok védelmének közösségi elveivel ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, mint a 2003. november 25-i 339. sz. törvény 1. és 2. cikke, amelyek újra előírják az ügyvédi hivatás részmunkaidőben foglalkoztatott köztisztviselők általi gyakorlásának összeférhetetlenségét, és amely rendelkezéseket azokra az ügyvédekre is alkalmazni kell, akik ugyanezen, 2003. évi 339. sz. törvény hatályban lépésének időpontjában már szerepeltek az ügyvédi névjegyzékekben, mivel e törvény 2. cikke csak rövid „moratóriumot” ír elő az alkalmazotti jogviszony és az ügyvédi hivatás gyakorlása közötti választás lehetőségére tekintetében?

⁽¹⁾ HL L 78., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet 1. kötet 52. o.

⁽²⁾ HL L 77., 36. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet 3. kötet 83. o.

A Tribunale ordinario di Torino (Olaszország) által 2009. június 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Antonino Accardo és társai kontra Comune di Torino

(C-227/09. sz. ügy)

(2009/C 205/44)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale ordinario di Torino

Az alapeljárás felei

Felperesek: Antonino Accardo, Viola Acella, Antonio Acuto, Domenico Ambrisi, Paolo Battaglino, Riccardo Bevilacqua, Fabrizio Bolla, Daniela Bottazzi, Roberto Brossa, Luigi Calabro', Roberto Cammardella, Michelangelo Capaldi, Giorgio Castellaro, Davide Cauda, Tatiana Chiampo, Alessia Ciaravino, Alessandro Cicero, Paolo Curtabbi, Paolo Dabbene, Mauro D'Angelo, Giancarlo Destefanis, Mario Di Brita, Bianca Di Capua, Michele Di Chio, Marina Ferrero, Gino Forlani, Giovanni Galvagno, Sonia Genisio, Laura Dora Genovese, Sonia Gili, Maria Gualtieri, Gaetano La Spina, Maurizio Loggia, Giovanni Lucchetta, Sandra Magoga, Manuela Manfredi, Fabrizio Maschio, Sonia Mignone, Daniela Minissale, Domenico Mondello, Veronica Mossa, Plinio Paduano, Barbaro Pallavidino, Monica Palumbo, Michele Paschetto, Frederica, Peinetti, Nadia Pizzimenti, Gianluca Ponso, Enrico Pozzato, Gaetano Puccio, Danilo Ranzani, Pergiani Risso, Luisa Rossi, Paola Sabia, Renzo Sangiano, Davide Scagno, Paola Settia, Raffaella Sottoriva, Rossana Trancuccio, Fulvia Varotto, Giampiero Zucca, Fabrizio Lacognata, Guido Mandia, Luigi Rigon, Daniele Sgavetti

Alperes: Comune di Torino

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 1993. november 23-i 93/104/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 5., 17. és 18. cikkeit akként kell-e értelmezni, hogy ezek — az alakszerű átültetéstől függetlenül, illetve az ezek alkalmazását meghatározott foglalkozási kategóriákra korlátozó nemzeti rendelkezésektől eltekintve — az állam jogrendjében közvetlenül alkalmazhatók egy olyan jogvita esetén, amelyben a szociális partnerek ezen irányelvnek megfelelő aktusa irányadó?
- 2) A tagállami bíróságnak e közvetlen hatálytól függetlenül egyébként is, kötelessége-e, hogy a nemzeti jog értelmezésének paramétereiként, azaz az esetlegesen felmerülő értelmezési kételyek eloszlására irányuló vonatkozási alapent alkalmazzon egy még át nem ültetett irányelvet, vagy az átültetést követően egy olyan irányelvet, amelynek hatékony alkalmazhatóságát a nemzeti jogszabályok kizárni látszanak?

- 3) A tagállami bíróság számára tilos-e valamely magatartás jogellenességét megállapító és a jogellenes magatartással okozott kár megtérítést elismerő határozat meghozatala, amikor e magatartást a szociális partnerek jóváhagyták, és e jóváhagyás összhangban van a közösségi joggal, még át nem ültetett irányelv formájában is?
- 4) Az irányelv 17. cikkének (3) cikkét akként kell-e értelmezni, hogy ez önállóan, azaz a (2) bekezdéstől és a tevékenységek és foglalkozások ebben szereplő felsorolásától teljességgel függetlenül lehetővé teszi a szociális partnerek aktusának elfogadását, és a heti pihenőidő vonatkozásában eltérést engedő szabályok ez utóbbiak részéről történő bevezetését?

(¹) HL L 307., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 2. kötet, 197. o.

A Vestre Landsret (Dánia) által 2009. június 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Skatteministeriet kontra DSV Road A/S

(C-234/09. sz. ügy)

(2009/C 205/45)

Az eljárás nyelve: dán

A kérdést előterjesztő bíróság

Vestre Landsret

Az alapeljárás felei

Felperes: Skatteministeriet

Alperes: DSV Road A/S.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 204. cikke (1) bekezdésének a) pontját, figyelemmel a 92. és 96. cikkekre, továbbá az 1. cikkel, valamint a 4. cikk 9. és 10. pontjával való együttes olvasata alapján, hogy
- a) vámtartozás keletkezik, ha egy engedélyezett feladó az NCTS rendszerben tévedésből kezdeményez árutovábbítási eljárást fizikailag nem létező árukra vonatkozóan, és ennek következtében az árutovábbítási eljárást utóbb nem lehet a szabályoknak megfelelően lezárni, vagy

- b) nem keletkezik vámtartozás, mivel az árutovábbítási eljárás csak fizikailag létező árukra vonatkozhat, így az árutovábbításnak az NCTS rendszerben tévedésből, nem létező áruk vonatkozásában történt rögzítése nem vezet vám kivetéséhez?

- 2) Amennyiben az 1. kérdés a) pontjára adott válasz igenlő, úgy kell-e értelmezni az „árúk behozatalának” a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 4. cikke 10. pontjában szereplő fogalmát, valamint az „árúk” 204. cikk (1) bekezdésének a) pontjában szereplő fogalmát, hogy azok a fizikailag létező és a fizikailag nem létező árukra egyaránt vonatkoznak?

A Cour de cassation (Franciaország) által 2009. június 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — DHL Express France SAS kontra Chronopost SA

(C-235/09. sz. ügy)

(2009/C 205/46)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour de cassation

Az alapeljárás felei

Felperes: DHL Express France SAS

Alperes: Chronopost SA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az 1993. december 20-i 40/94/EK rendelet (¹) 98. cikkét, hogy a közösségi védjegy bíróság által elrendelt eltiltás a Közösség teljes területén joghatállyal rendelkezik?
- 2) Nemleges válasz esetén jogosult-e a bíróság kiterjeszteni kifejezetten ezt az eltiltást azon más tagállamok területére, ahol a bitorlással összefüggő cselekményeket elkövették, illetve megkísérelhetik?
- 3) A fenti esetek valamelyikében azok a kényszerítő intézkedések, amelyekkel a bíróság a nemzeti joga alapján az általa meghatározott eltiltást kiegészítette alkalmazhatók-e azon tagállamok területén, ahol ez az eltiltás joghatást fejt ki?